

ถ้าศีลธรรม...ไม่กลับมา...โลกา...จะพินาศ.....

นำเสนอเมื่อ : 27 มี.ค. 2552

กลอนธรรมะ...ของท่านพุทธทาส.....

ดีในชั่ว

ส่วนที่ดี มีซ่อน อยู่ในชั่ว
ซึ่งสอนให้ เต็มตัว ไม่ยังท่า
มันสอนอย่าง เจ็บซ้ำ เป็นธรรมดา
แต่มันสอน ลึกกว่า เมื่อได้ดี
ชั่วมันสอน มากกว่า หรือจริงกว่า
มันสอนได้ ดีกว่า ความสุขศรี
สอนดีกว่า ให้กลับตน จนถูกวิธี
เกลียดกลัวชั่ว กว่าก่อนนี้ ดิอย่างจริง
ให้ศรัทธา วิงหา พระศาสนา
เรียนศึกษา ภาวนา เป็นอย่างยิ่ง
สัตว์นรก หมกอยู่ ยังรู้ดี
ตัวของตัว เพราะชั่วสิ่ง สอนรุนแรง ฯ

ชั่วในดี

ส่วนที่ชั่ว มีกลัว อยู่ในดี
คือดีมี เลศยั่ว ให้มัวหลง
ไม่ค่อยสอน ไม่ค่อยเตือน อาจเพื่อนหลง
สอนไม่ลึก สอนไม่ตรง จึงหลงดี
ยั่วให้หลง ในดี-ดี เป็นผีบ้า

ไม่นานหนอ ต่อมา ก็สิ้นศรี
ดีมันสอน ไม่ค่อยจะ ฎกวิธี
ยึดมั่น "ดี" แล้วยิ่งยาก จะจากวาง
ยิ่งมีดี ก็ยิ่งมี คนรบกวน
หลายกระบวน หลายวิธี ไม่มีสร้าง
พวกริษยา ก็หาช่อง จ้องจิตล้าง
มองดูบ้าง ชั่วในดี มีอยู่น้อย ๗

ได้ดีเพราะถูกด่า

ฉันมีดี เพราะถูกด่า หน้าหัวใหม่?
ยิ่งดีใจ เพราะถูกด่า ดูหน้าหัว
ใครจะด่า สักเท่าไร ไม่เคยกลัว
เรื่องจะชั่ว อย่างเขาด่า นั้นอย่าเกรง
ใครมีดี คนก็คิด ริษยา
หาแง่ด่า กันโขมง ล้วนโจงแจง
เมื่อยปากเข้า ปากก็มุบ หุบปากเอง
ยิ่งครั้นตรง คือฉันทำให้ด่าฟรี
ฉันเป็นคน ได้ดี เพราะคำด่า
กลายเป็นสิ่ง นำมา ซึ่งศักดิ์ศรี
ด่าเท่าไร ก็เห็นไม่ จริงสักที
เลยได้ดี เพราะถูกด่า หน้าหัวครั้น ๗

ทำดี ดีแล้วเป็นพร

ทำดี ดีแล้ว เป็นพร ไม่ต้องอ้อนวอน
ขอพร กะใคร ให้กวาน
พรที่ ให้กัน ผันผวน เป็นเหมือนลมหวาน
อวลไป อวลมา อย่าหลง

พรทำ ดีเอง มั่นคง วันคืนยืนยง
ชื่อตรง ต่อผู้ รู้ทำ
อยากรวย ด้วยพร เพียรบำ-เพ็ญบุญ กุศลนำ
ให้ถูก ให้พอ ต่อตน
ทุกคน เกิดมา เป็นคน ชั่วดีมีจน
เป็นผล แห่งกรรม ทำเอง
ถือธรรม เชื่อกรรม ยำเกรง บาปชั่ว กลัวเกรง
ทำแต่ กรรมดี ทวีพร ฯ

กรรมดี ดีกว่ามงคล

กรรมดี ดีกว่ามงคล สืบสร้าง กุศล
ดีกว่า หนึ่งเคล้า ของขลัง
พระเครื่อง ตะกรุด อุทกั๊ง ปลุกเสก แสนฉมัง
คาถามั่ง แขวนมั่ง รั้งรุง
ขี้ลาด หวาดกลัว หัวยุ่ง กิเลส เต็มพุง
มงคล อะไร ได้คุ้ม
อันธพาล ซ้อหา มาคุม เป็นเรื่อง อุทลุม
นอนตาย กายเครื่อง รางกอง
ธรรมะ ต่างหาก เป็นของ เป็นเครื่อง คุ้มครอง
เพราะว่า เป็นพระ องค์จริง
มีธรรม ฤาณี ไครยง ไรธรรม ผีสิง
ไม่ยิง ก็ตาย เกินตาย
เหตุนั้น เราท่าน หญิงชาย เร่งชวน เร่งชวย
หาธรรม มาเป็น มงคล
กระทั้ง บรรลุ มรรคผล หมดตัว หมดตน
พ้นจาก เกิด แก่ เจ็บ ตาย
บริสุทธิ์ ผุดผ่อง ใจกาย อุบัติวะ ทั้งหลาย
ไม่พ้อง ไม่พาน สำนานใด

เหนือโลกเหนือกรรม อำไพ กิเลส- สวะไหน

ไม่อาจ ย่ำยี บีทา ฯ

ความหมายของศีลธรรม

ศีลธรรม ความปกติ ตามธรรมชาติ

ศีลธรรม ตามอำนาจ คนจัดสรร

ศีลธรรม คือสุข-สะดวก บวกเข้ากัน

ศีลธรรม คนทุกวัน หันหัวลง

ศีลธรรม นำปุณฺชน ดลอรียะ

ศีลธรรม รวมฐานะ ที่พึงประสงค์

ศีลธรรม ทุกทุกส่วน ล้วนเส้นตรง

ศีลธรรม นำสูงส่ง ตรงต่อญาณ

ศีลธรรม ปริยัติ จัดฐานราก

ศีลธรรม มีวิบาก ล้วนสุขสานต์

ศีลธรรม สะอาด สว่าง สงบ บรรจบงาน

ศีลธรรม ส่วนอวสาน นิพพานแล ฯ

ศีลธรรมกับคน

ศีลธรรมเลว คนก็ได้ กลายเป็นผี

หาความดี ไม่ประจักษ์ สักเส้นขน

ศีลธรรมดี ผีก็ได้ กลายเป็นคน

ที่เลิศล้ำ ภูมิใจ ไหว้ตัวเอง

ศีลธรรมต่ำ เปลี่ยนคน จนคล้ายสัตว์

จะกินกัด โกงกัน ขม่นเขม็ง

ศีลธรรมสูง คนสติใส ไม่อลเวง

ล้วนยำเกรง กันและกัน ฉันทเพื่อนตาย

ศีลธรรมนี้ ทุกวัน มันตายซาก

คนมีปาก ก็ไม่พ่ล่าม ศีลธรรมหาย
ศีลธรรมกลับ มาเมื่อไร ทั้งใจกาย
คนจะหาย จากทุกข์ เป็นสุขเอง ๕

ศีลธรรมโลกย่น-ถ่อย-ยับ

ศีลธรรม! ศีลธรรม! ศีลธรรม!
ต้องตกต่ำ ลงทุกวัน ถ้่าสรรหา
คงไม่พอ ขอมาทำ น้ำหยอดตา
เพราะบูชา กันแต่เงิน เกินพอแรง
ศีลธรรม! ศีลธรรม! ศีลธรรม!
ต้องตกต่ำ ไปเสียทั่ว ทุกห้วระแหง
เขาร้งเกียจ เกลียดซ้ง ดั่งฝีกระแซง
อยากให้มัน แห้งแล้ง จากโลกนี้
ศีลธรรม! ศีลธรรม! ศีลธรรม!
ถูกเหยียบย่ำ โดยฝูงคน จนป่นปี้
โลกของคน ย่น ถ่อย ยับ เกินอัปรียั
ที่คงที่ คือโลกสัตว์ ดูอัศจรรยั ๕

หลงความบ้่าว่าศีลธรรม

โลกทุกวัน อยู่ในซ้ัน กลียุค
ที่เบิกนุก เร็วรุ้ด สู้จุดสลาย
จนสิ้นสุด มนุษยธรรม ต้ออบาย
เพราะเห็นกง -จักรร้าย เป็นดอกบัว
กิเลสใส -ห้วส่ง ลงปล้กกิเลส
มีความแกว่น แสนพิเศษ มาสู่มห้ว
สามารถดูด ดิ่งกันไป ใจมีดม้ว
เห็นตนตัว ที่จ่มกาม ว่าความเจริญ

มองไม่เห็น ศีลธรรม ว่าจำเป็น
สำหรับอยู่ สุขเย็น ควรสรรเสริญ
เกียรติ กาม กิณ บิณฑบา ยิ่งกว่ากิน
แล้วหลงเพลิน ความบ้า ว่าศีลธรรม ฯ

ศีลธรรมกลับมาเกิด!

กลับมาเกิด ศีลธรรม กลับมาเกิด!
กำลังเกิด ภัยร้าย อันใหญ่หลวง
แก้อัตว์โลก ทั่วถิ่น จักรวาลปวง
น่าเป็นห่วง ความพินาศ ฉกาจเกิน
กลับมาเกิด ศีลธรรม กลับมาเกิด!
ในโลกเกิด กลียุค อย่างฉุกเฉิน
หลงวัตถุ บ้าคลั่ง เกินบังเอิญ
มัวเพลินเพลิน สิ่งกาสิ มีกำลัง
กลับมาเกิด ศีลธรรม กลับมาเกิด!
ความเลวร้าย ลามเตลิด จวนหมดหวัง
รีบกลับมา ทันเวลา พาพลัง
มายับยั้ง โลกไว้ ให้ทันกาล ฯ

ถ้าศีลธรรมไม่กลับมา

ถ้าศีลธรรม ไม่กลับมา โลกาวินาศ
มนุษยชาติ จะเลวร้าย กว่าเดรัจฉาน
มัวหลงเรื่อง กิณ กาม เกียรติ เกลียดนิพพาน
ลวนตื้อด้าน ไม่เหนียวรั้ง บังคับใจ
อาชญากรรม เกิดกระหน่ำ ลงในโลก
มีเลือดโซก แดงฉาน แล้วช่านไหล
เพราะบ้ากิน บ้ากาม ทรามเกินไป

บ้าเกียรติก็ พอไม่ได้ ให้เมาน
อยากครองเมือง ครองโลก โยกันใหญ่
ไม่มีใคร เมตตาใคร ให้สับสน
ขอศีลธรรม ได้กลับมา พาหุ่คน
ให้ผ่านพ้น วิกฤตการณ์ ทันเวลา ๗

สาธุ....